

ще използува лъчебните слънчеви лжчи и ще върва вътъхъ. Другиятъ ще седи, ще става, ще се движи недоволенъ, пакъ ще съда и нѣма да върва въ силата на слънчевите лжчи. Той по-скоро ще върва въ нѣкаква течностъ, предписана отъ лѣкаря, отколкото въ лъчебните слънчеви лжчи. Въ края на краишата, първиятъ ще се почувствува обновенъ и ще се върне дома си радостенъ, а вториятъ ще сѫжалява, че е изгубилъ времето си и ще търси лѣкаръ да му даде нѣкакви наставления, да му предпише нѣкакво лѣкарство. Какво показва това? Това показва, че първиятъ човѣкъ е уменъ, разбира елементитѣ на живота. Вториятъ е глупавъ, не разбира живота. Умниятъ човѣкъ ще се ползва отъ слънчевите лжчи, а глупавиятъ ще се съмнява въ лъчебното свойство на слънчевите лжчи, ще боледува и ще казва, че волята Божия е такава. Умниятъ човѣкъ, като вижда, че организъмътъ му е лишенъ отъ известна енергия, той я събира отъ слънцето. Той знае, че слънцето може да набави всѣкаквъ недоимъкъ отъ енергия въ човѣшкия организъмъ. Когато се парализира известенъ органъ на човѣка, кракъ или ръка, или когато отслабватъ очите или паметта му, това се дължи на недоимъкъ отъ известна енергия въ организъма. Слабостъта на кой и да е органъ или мускулъ въ организъма говори за недостатъчно прииждане на храна въ него. Ето защо, за да функциониратъ правилно органите на човѣшкото тѣло, тѣ трѣбва добре да се хранятъ.

И тъй, за да придобиятъ живота, хората трѣбва да иматъ стимулъ. Това, което стимулира човѣка да намѣри смисъла на живота, е любовъта. Оттукъ казваме: Разумътъ, това е форма; животътъ, това е съдържание, а любовъта, това е смисълътъ. И ако човѣкъ не е придобилъ този вътрешенъ смисълъ, т. е. любовъта, той не може да извади необходимите елементи отъ живота и да ги тури на работа. Който не може да впрегне елементитѣ на живота на работа, той ще бѫде нещастенъ човѣкъ, и всѣкога ще се утешава съ думитѣ: Такава е волята Божия, така е опредѣлено, такава е кармата ми, това съмъ наследилъ отъ дѣдо си и отъ баба си и т. н. Той ще наследи много работи, но въ низходеща степень и всѣкога ще отрича всичко положително. Той ще отрича сѫществуването на Бога, ще казва, че животътъ нѣма смисълъ, че не струва да се живѣе, че вселената не е добре устроена, че хората сѫ глупави, лоши и т. н. Това сѫ все философски работи, които не доприна-